

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Ⲡⲁⲟⲩⲁⲗⲣⲟⲥ

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

0235365880

تليفون: 024822580 فاكس:

Dutch

De pauselijke boodschap voor het Glorieuze Verrijzenisfeest 2019

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, één God. Amen.

**Christo Anestie, Aliethos Anestie
Christus is verrezen, Hij is waarlijk verrezen.**

Ik feliciteer jullie, mijn geliefden, op het Verrijzenisfeest, volgens onze kalender van het oosten. Ik feliciteer heel ons Koptisch volk in alle bisdommen en Koptische kerken in de vijf continenten. Ik feliciteer de vaders de metropoliëten, bisschoppen, priesters, diakenen en heel het volk; de jongeren, kinderen en de families. Ik feliciteer jullie allemaal op dit feest, dat onze eerste vreugde is. Ons geloof en onze leer betreft de Verrijzenis zijn het fundament van het Christendom.

Wanneer wij kijken naar de gebeurtenissen van de Verrijzenis, dan kijken wij naar deze drie dagen: vrijdag, zaterdag en zondag: Goede Vrijdag; de vrijdag van de kruisiging, de Zaterdag van de Vreugde; de zaterdag van de verwachting en vervolgens de zondag van de Verrijzenis, de zondag van de overwinning.

Laten wij herhalen wat St. Paulus schreef toen hij sprak over het Christendom. Hij was een filosoof en een groot theoloog. In zijn 14 brieven schreef hij veel over Christus, de kerk, de Verrijzenis en het eeuwig leven. Maar in zijn eerste brief aan de Korintiërs, in hoofdstuk 13, schreef hij een onsterfelijk gedicht over de liefde, bestaande uit 13 verzen. In de laatste vers noemt hij geloof, hoop en liefde, maar de grootste van deze is liefde (1Kor 13:13). Deze drie zijn ook de drie dagen, die verandering hebben gebracht in geschiedenis van de wereld en het leven van de mensheid.

De eerste dag is de dag van het Kruis, de vrijdag. St. Paulus verwijst hier in zijn brief naar als geloof. De dag van het Kruis is de dag van het geloof. Onze Heer Jezus Christus is gekruisigd op het kruis. Wij zeggen in onze gebeden: "O Gij die op de zesde dag, op het zesde uur werd genageld aan het kruis...omwille van ons allen." Dit kruis, waarop onze Heer Jezus Christus is gekruisigd, was een afkondiging. Zoals geschreven staat in het Hooglied: Mijn Liefste is blank en rood, Hij steekt als een vaandel boven tienduizend uit. (Hooglied 5:10). Wit en rood symboliseren hier reinheid en het bloed van de verlossing. Een vaandel betekent vlag. Het kruis was als een opgestoken vaandel, toen de Heer Jezus Christus gekruisigd is op de berg Golgotha. De dag van het Kruis is dus de dag van het geloof; want het fundament van ons geloof is het kruis, zoals St. Paulus zegt: "Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij" (Galaten 2:20). Het fundament dat Christus de Redder en Verlosser is van iedereen, is gelegd op deze vrijdag. Wanneer je naast mij komt staan bij het kruis, herinneren we ons de hoofdman van de soldaten. Toen de zijde van Christus doorstoken is met een speer, kwam er bloed en water uit. De hoofdman zei toen zijn bekende woorden: "Werkelijk, Dit was Gods Zoon!" (Mat 27:54). Deze getuigenis kwam uit de heidense wereld, want de hoofdman was een Romein, en hij getuigde over datgene wat Christus voor alle mensen heeft gedaan.

Het fundament van jouw geloof is het kruis, waarop onze Heer Jezus Christus is gekruisigd. Het kruis van schande en vernedering, het symbool en werktuig van de dood is door Christus getransformeerd in een teken van glorie en trots, waarin wij allemaal roemen. Dit is de Vrijdag van de Kruisiging, de dag van het Geloof.

Dan komt de Zaterdag van de Vreugde, die we ook de zaterdag van de verwachting of hoop noemen. Dit is de ook de uitdrukking die St. Paulus gebruikt; dat het de dag van de hoop is. Christus is gekruisigd en gestorven op het kruis en nadien is Hij begraven in een graf. De discipelen en allen die Hem liefhadden waren in afwachting van de hoop van de Verrijzenis. Het was een dag van hoop, zoals ook blijkt uit de woorden van Christus in Zijn laatste gesprekken met de discipelen. Het was een dag vol hoop, maar tegelijkertijd was het een dag vol angst, vrees en afwachting. Er was angst in de harten van de discipelen en allen die Christus liefhadden; Hij was begraven in een graf, maar waar zou Hij zijn? Het was dus de Zaterdag van de Hoop. Het is de dag waarop wij opblijven om het boek van de Openbaring te lezen, tijdens de nacht van de Apocalyps. Wij lezen over de overgang van de duisternis naar het licht en van deze tijdelijke wereld naar de eeuwigheid. Het was een dag van hoop. Toen kwam de dageraad van de Zondag, de dag van de Verrijzenis. De dag van de Verrijzenis is de dag van liefde. Laten wij kijken wat St. Paulus zegt: En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde. (1Kor 13:13). De Verrijzenis van Christus was liefde voor iedereen. St. Paulus stond vol kracht te preken: "Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word." (Fil 3:10). Deze persoonlijke ervaring van de Verrijzenis doet blijken dat het tot liefde voor iedereen is. God liet de mensen niet achter om te leven in angst, verdriet en pijn. Hij liet de mensen niet zo maar achter. God koos de vroege zondagmorgen om het te maken tot de dag om de mens te vervullen van liefde en vreugde. De mens wiens hart vervuld is van de goddelijke liefde, is in staat om te leven in vreugde. Waar komt deze vreugde vandaan? Het komt wanneer het hart van de mens vervuld is van liefde en wanneer hij voelt dat de hand van Christus op het kruis uitgestrekt is om hem en zijn hart te raken; de hand met de druppels bloed, die vergoten zijn op het kruis. Dit waren druppels van liefde voor iedereen, voor de zonde en het leed van de mens. God is verrezen uit de dood op de vroege zondagmorgen. Zijn verrijzenis uit de dood is de sterkste uiting van de liefde van Christus voor de mensheid.

Dagelijks bidden wij aan het begin van de dag het ochtendgebed, dat een gedenking is van Zijn Verrijzenis. Wekelijks bidden wij op zondag, dat een gedenking is van de Verrijzenis van Christus op de vroege zondagmorgen. De zondag is dus onze wekelijkse feestdag. We kunnen het noemen: het feest van de Goddelijke liefde, die God heeft uitgestort in onze harten. St. Paulus zegt in zijn brief aan de Romeinen: "...omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is." (Rom 5:5). We vieren ook maandelijks God's werk in de Verrijzenis in de Koptische kalender; de 29ste van elke Koptische maand is de herdenking van de Verrijzenis, Kerst en de Annunciatie. Jaarlijks vieren wij het Glorieuze Verrijzenisfeest, die wij 50 dagen, of 7 weken lang vieren. Dan start de achtste week, een symbool van de eeuwigheid en het hemelse leven.

Ik feliciteer jullie allen, mijn geliefden. Ik hoop dat het een gezegend en vreugdevol feest zal zijn. Dat het een feest mag zijn waarin wij mogen voelen geloof, hoop en liefde, maar de grootste van deze is liefde. Het is de liefde van Christus die Hij heeft uitgestort voor ieder mens. Ik wens jullie allen welzijn toe, en ik hoop dat jullie in alle bisdommen en kerken leven in goedheid en vrede. Laat jullie dienst en liefde verspreid worden onder alle mensen.

Christos Anestie, Aliethos Anestie. Christus is verrezen, Hij is waarlijk verrezen.

Ramadas II